

מעט מהלכות קריאת התורה

- כשקוראים בתורה אין לצאת מבית הכנסת אלא אם כן על מנת לקרוא בתורה או להתפלל או אף אם קראו לעלות התורה במקום אחר (דרכי הלכה ע"ס רג, ס"ק, ה).
- בזמן קריאת התורה צריך לעקוב אחר הקורא ואין לעשות אז דבר. אמנם בין קורא לקורא מותר לעיין בדברי תורה, אך לא ללמוד בקול (שם, שם וע"י בשו"ע קמ, א, כה"ח שם).
- כשיש כהן בבית הכנסת צריך לקרוא אותו תחילה. ואם אין כהן לא יעלה לוי שני, אלא ישראל עולה ראשון ואחריו עוד שני ישראלים (שוע, קלה ס"ו, רח"ס ס"ק מ, דרכי הלכה שם ס"ק, ו). מי שדר בארץ ישראל ובא לחולל בבית הכנסת ביו"ט שני של גלויות

אין לקרוא אותו לעלות התורה, אך אם קראוהו יעלה (דרכי הלכה שם, ס"ק, ט).

יש לקרוא תמיד לפחות עשרה פסוקים וארבעה מהם לכהן, ללוי או לישראל. וגם בפרשת "ויבוא עמלק" נהגו לכפול את הפסוק האחרון כדי להשלים לעשרה (שו"ע, תרצ"ס"ד, דרכי הלכה ס"ק, יב).

אם קראו לאחד רק שני פסוקים וברך ברכה אחרונה צריך לחזור ולקרוא ויברך ברכה לפניה ולאחריה. וכשחוזר וקורא למי שקראו לו רק שני פסוקים, לא יברך לפניה אלא יקרא עוד פסוק ואחר כך יברך ברכה אחרונה (כה"ח, קלו, ס"ק, כ, דרכי הלכה שם).

נערך בידי הרב טל חיימוביץ

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

יושע הוא ממנה לרעה, אפילו שביסודו הוא אדם חיובי. על כן אמרו חז"ל: "טוב לצדיק טוב וטוב לשכנו, אוי לרשע ואוי לשכנו".

ההסבר לכך הוא, שהאנרגיות הנמצאות במקום משפיעות על האנשים. הנה למשל ידוע הוא כי כל מדינה בעולם היא בעלת אופי שונה, וכל עיר ועיר היא בעלת אופי מיוחד המייחד אותה. ואכן בכל מקום יש דפוסי התנהגות שונים, כיון שהסביבה משפיעה על האנשים הבאים להתגורר בה. כך נוכל למצוא לדוגמה, באמריקה אנשים בעלי מנטליות שונה ומשונה, כי בכל מדינה מהיבשת דפוסי התנהגות המייחדים את תושבי כל מדינה.

מדוע דוקא תיבה?

המים מטהרים ומנקים את האדם מהחומרים, מהרע וממזהמים. הקב"ה היה יכול להעמיד את נח וכל החיות באיזה הר, אך אז הם לא היו מזדככים, מטהרים ומתנתקים מהבלי אותו הדור, כיון שהאדמה היא חומרית, וממשיכה על החומר חובל לחומר. נדרש היה ניתוק של שנים-עשר חודשים מאישה ומבעלי החיים, כדי להזדכך ולהוציא עולם חדש.

הסוכה עושה פעולה דומה לתיבת נח. הסטרא אחרא מתבייתת במקום שאדם רגיל לשהות בו. ולכן בהתחלת האדם משנה את מקומו הרגיל, נמצא בסוכה - בצל הסוכה - וכך מזדכך האדם מזוהמת עוונותיו. בואו נמשיך את תהליך הזיכרון שהתחלנו בו. ננתק מהבלי העולם הזה ובה נזכה לראות באורו של משיח צדקנו שהולך ומאיר עלינו.

השפעת הסביבה על האדם

בסוף הפרשה הקודמת נאמר: "וירא ד' כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום" (בראשית ו, ה). כלומר שנה נולד בתקופה שבה הרע שלט במחשבות האדם. כאשר המחשבה מלאה ברע מבוקר ועד ערב, הגוף מושפע ומורעל והולך ונעשה רע. בדומה לתרכיז פטל שנותנים מעט לבקבוק מים ועם זאת כל הבקבוק הופך אדום, כך כאשר למוח יש מחשבות שליליות, הן משפיעות על הנשמה והלב. והלב שהוא שורש גוף האדם, והלב השפעה הרעה לכל הגוף כולו.

אם יש בלב תאוה לדבר מסוים - כל הגוף אצל אדם. אם הלב אוהב כוונת אדם פלוני, כל הגוף מושפע מכך. כך ברא הקב"ה את האדם - שהנשמה היא במחשבה, והרוח - בלב. המחשבה משפיעה על הלב, והגוף מבצע דברים טובים או רעים לפי מה שמכוונים אותו.

השפעה סביבתית

אדם המתגורר בשכונה טובה, מושפע ממנה לטובה. אך אם חלילה יתגורר בשכונה רעה

למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל 599 599 599 | בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א' ה'

צוהר לתיבה - ר' חנן חסן

המניע חמור הרבה יותר, להרע למוכר, לעמוד מסביבו ולראותו באדלת ידו. החמס הפוך במהותו לחסד. הגומל חסד, חס על הזולת, ולעומת פעולת החמס כמו שוברת את תחושת הרחמים, ואת המילה חס המייצגת אותה, וגורמת לחוס להרגיש כמי שזכאי לנכות מס מכל אחד, ולהקיש מדמו, טיפה אחת לפחות.

ממצב לא בריא, בו חשב הגזלן רק על טובתו, חלה לפי הרש"ר החמצה בנפשו, "וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום", אך ניתן להרע לזולת. השרש ש.ח.ט שעיניו פשיעה להכעיס, כמו מורכב משני שורשים, ש.ח.ה, שמשמעו כפיפה, וח.ח.ת, שמשמעו שביירה. צירוף שעיניו, לכופף את השני, בצעדים קטנים וחטרי משמעות לכאורה, עד כדי שביירתו. מה שהחל ברצון "להגביר חסד" עם עצמו כהנהגה גשמיית, מחמיר עד כדי להרע, עד כדי רצון לראות את דמו של הזולת מוקז, טיפין טיפין.

לפיכך מביא עליהם הקב"ה מבול דווקא, משרש ב.ל.ה, תהליך שמתחיל לא הוא טיפין טיפין, מתגבר לאטו, ומביא לבליא אטי והדרגתי של החיים, עד כדי טביעה.

"כי מלאה הארץ חמס" מה בין חמס למבול?

בפרשתנו הקב"ה "מביא את המבול...לשחת כל בשר", ומודד בכך לזר המבול, כנגד "החסיב עם עצמם". לכאובו של הגזלן הם לייחסו משקל רב, אך עם עצמם לפחות, הם ניסו לעשות חסד. החמס היווה קפיצת מדרגה ברמת השחיתות. לנגזל ברור היה שהוא יכול לתבוע את הגזלן לדיון, אך מהפסיכת החמס פעלה במתכונת שונה. איכר שאסף את יבול החמניות השנית לדוגמה, פותח בשוק דוכן למכור גרעינים. ואז, כמו ארבה, פושטים עליו, הדוכן חמסים, שכל אחד מהם לוקח לו רק גרעין אחד, ומפצח אותו "להנאתו". תוך פרק זמן קצר "נעלמת" כל הסחורה, מבלי שהגיבה פרטות לכיסו של האיכר חסר האונים. האדם יתבע לדון את כל החמסנים? ברור לו שלא ניתן לתבוע אדם לדיון, בגין פחות משהו פרטות. האם החמסן נהנה מטעמו המופלא של הגרעין? כנראה שלא! כי אילו הטעם גרם לעבירה, אזי לא היה עומד בפני הפיתוי והיה ממשיך לפצח.

מה שהחל ברצון "להגביר חסד" עם עצמו כהנהגה גשמיית, מחמיר והולך להרע, עד כדי רצון לראות את דמו של הזולת מוקז, טיפין טיפין.

תעודת ההכשר שיש למסעדה או לאולם מהרבות המפכת על כשרות המקום. אם הבשר אינו חלק או שאינו חלק ע"פ חוקי ארנון הרבנות העליונה אתה סומך, איך חייב לאכול את הבשר. והוא הדיון שיש לבדוק את כשרות העופות, אם הניח אוכל עופות משהי' כל מהודרת כל שהיא.

הזירות במסעדות ואולמות
אוכל: כשבאים לאכול במסעדה או באולם אוכל, כאמור יש לבדוק אם הם נתונים תחת פיקוח רבני מוסמך וברשותם תעודת הכשר ברת תוקף מרבנות מוסמכת. וכן יש לוודאות שנמצא משיגי צמוד במקום, בזמן הכנת האוכל והגשתו. כשאוכלים בשר ומוצרי, יש לבדוק את מקורותיהם. וכן יש לבדוק את עובדים נוכרים במטבח, לוודאות שהמשיגי היהודי מדליק להם את האש. לספרדים ולאלה שנוהגים כפסקי מרן הבית יוסף, להם לוודאות שהמשיגי היהודי מניח את התבשיל על האש במקום הראוי להתבשל על שמכניס את המזון לתנור וכדו'. אם המלצרים הינם נוכרים, יש להזהר שלא יגעו בין ושלל יפתחו בקבוקי יין כדי שלא יאסרוהו במגע. ואסור לתת לגוי למזון יין בבקבוק לכוסות, ואף על פי שהוא לובש כפפות בידיו היין נאסר.

מסעדות סיניות או תאילנדיות וכדו': בזמן האחרון מתרבות מסעדות אלו. במסעדות אלו מלבד מה שאמרנו לעיל לגבי הזירות במטבחים ציבוריים ובשולי עכו"ם. יש לדעת שבגלל האופי שלהם שמשיגי ארוחות סיניות, ישנם בעיות כשרות שונות מאשר במקומות אחרים, ואפרט אחרים מהם כפי שנוכחתי לראות בהזדמנות מסוימת שביקרתי במסעדת סינית כשרה לשם בדיקת כשרות.

א) להכנת מזון סיני, נדרשים תבלינים מיוחדים, רטבים ושונים ועוד חומרי עזר במטבח הסיני. חומרים אלו לא תמיד כשרים וקשה להשיגם בהכשר, היות והם נעשים בסין או במדינות המזרח

הגליון מוקדש לעילוי נשמת מרם טרביץ בת חיים צבי ז"ל נלב"ע - י' מרחשון תשס"ו ת.נ.צ.ב.ה.	
הגליון מוקדש לעילוי נשמת יוחנאקל נחמיה בן פרחה ז"ל נלב"ע - י' מרחשון תשנ"ט ת.נ.צ.ב.ה.	
הגליון מוקדש לעילוי נשמת רחל נחמיה בת גורגיה ז"ל נלב"ע - ב' מרחשון תש"ע ת.נ.צ.ב.ה.	